

De HEER, onze God, wil dat wij Hem dienen...

- Liturgie:
1. Votum en zegengroet
 2. Antwoordlied: Gz. 34 : 1, 2
 3. Lezen van de wet
 4. Lied: Ps. 19 : 4, 5, 6
 5. Gebed
 6. Lezen uit de Bijbel: 1 Koningen 12 : 25 - 13 : 10
 7. Lied: LB (nieuw) 310 : 1, 2
 8. Lezen van de tekst: HC Zondag 35
 9. Preek
 10. Amenlied: Gz. 11 : 1, 2, 3
 11. Gebed met voorbeden
 12. Collecte
 13. Slotzang: Ps. 63 : 2
 14. Zegen

Geliefde gemeente van onze Heer Jezus Christus,
broeders en zusters, jongens en meisjes, [<klik 1>](#)

Stel dat het waar was... Dat is het niet... Maar stel dat het waar was, *dat wij allemaal dezelfde God dienen...* [<klik 1-1>](#) Ik weet niet hoe vaak ik dat al niet heb gehoord of gelezen. En dan ging het niet alleen over alle 'soorten' christenen...

Vaak gaat het over alle godsdiensten. Heidense godsdiensten, Boeddhisten, Hindoes, Moslims, Katholieken, Gereformeerden, Pinkstermensen... Alle godsdiensten worden op één hoop gegooid.

Als je - op welke manier dan ook - godsdienstig bent, dan dien je God. Hoe je hem ook noemt. Daarom moet je elkaar niet veroordelen, maar met elkaar praten. De "*dialog aangaan*" heet dat. Want je kunt van elkaar leren...

Ik zei al, dat het niet waar is. Maar stel dat het wel zo was, dan zou het die God niet uitmaken hoe je hem diende. [<klik 1-2>](#) Dan zou elke manier goed zijn. Hij zou al blij zijn met het feit, dat je op de een of andere manier religieus was...

De God die we in de bijbel leren kennen is dat niet. Het maakt Israël God, onze God, de HEER, heel veel uit hoe Hij wordt gediend. [<klik 1-3>](#) De bijbel is daar heel duidelijk in. Het blijkt wel in het tweede gebod van zijn wet.

Voor al het slot daarvan laat dat zien. In de vertaling van professor Lettinga: "*Ik straf de zonde van vaders bij kinderen, klein- en achterkleinkinderen, wanneer men Mij ontrouw is; maar Ik bewijs gunst tot in het verst denkbare geslacht, wanneer men Mij trouw is en mijn geboden inachtneemt.*"

Dat deze sanctie juist bij het tweede van de tien geboden staat is treffend. Het laat zien, dat God per se niet wil dat Hij door middel van beelden wordt gediend. [<klik 1-4>](#) Want Hij is de HEER, de God die "*zich doet gelden*"...

Denk nu niet dat u nu wel opgelucht kunt ademen. Wij dienen God niet door middel van beelden. In de kerk is er geen beeld van God te vinden. Wij zijn klaar met het tweede gebod... Dat zijn we niet...

Dat zie je als je de bedoeling van dit gebod - verwoord op een manier die paste bij het oude Israël - vertaalt naar vandaag toe. Zo moeilijk is dat niet. Want wij stellen zomaar de vraag: *Welk beeld heb jij van God?* [<klik 1-5>](#)

We bedoelen: Hoe zie jij God? Wie is God voor jou? Dat is van betekenis voor de manier waarop jij God dient... Stel dat je bang bent voor God? Dan dien je Hem uit angst. Of dat je denkt dat het God niet uitmaakt hoe je Hem dient. Dan bepaal je dat zelf...

Het thema van de preek is: [<klik 2>](#)

De HEER, onze God, wil dat wij Hem dienen...

- a) niet òns beeld van Hem,
- b) maar wie Hij zegt dat Hij is.

a) beeld [<klik 3>](#)

Geen sprake van, dat koning Jerobeam de HEER, Israëls God, als God wilde afschaffen. Van de gouden stierkalveren zei hij (net als Aäron in de woestijn): "*Israël, dit is uw God die u uit Egypte heeft geleid.*" Hij wilde de HEER dienen en laten dienen door middel van die beelden...

Hij had daarvoor zijn redenen. Hij was beducht dat zijn koningschap van korte duur zou zijn, wanneer Israël net als Juda naar de tempel in Jeruzalem bleef gaan, om daar de HEER offers te brengen...

Politieke overwegingen bepaalden zijn religieuze keus. In plaats dat hij vasthield aan wat de HEER, bij monde van de profeet Achia, tegen hem gezegd had. 1 Koningen 11 : 37 e.v.

"Jij zult koning van Israël zijn. Als je luistert naar alles wat ik je opdraag, mij gehoorzaamt en doet wat goed is in mijn ogen door mijn voorschriften en geboden in acht te nemen (...), dan zal ik je terzijde staan en je koningshuis bestendigen..."

Hij luisterde niet. Hij gehoorzaamde niet. Hij hield zich niet aan God voorschriften en geboden. Zo zondigde hij zelf en bracht ook zijn volk tot zonde. Het ging van kwaad tot erger. Hij maakte niet alleen beelden, hij bouwde ook tempels. Hij stelde naar eigen willekeur priesters aan.

Tenslotte voert hij ook nog een religieuze feestdag in. Een feest dat moest lijken op het vrolijke loofhuttenfeest. Alleen een maand later dan dat de HEER het had ingesteld. Zelf gaat hij zijn volk daarin voor. Hij offert zelf op het altaar in Betel.

De bijbel gebruikt in de NBV hiervoor het woord "*eigenmachtig*". [<klik 3-1>](#) Het kwam voort uit *Jerobeams eigen hart*. Het was eigenwillige godsdienst. '*Beeldendienst*'. Het leek heel vroom. Maar het was heel erg fout.

Een godzman uit Juda moest er meteen het oordeel van de HEER over aankondigen. Zoals het in het tweede gebod staat: "*De HEER laat zich gelden.*" En dat het geen loze woorden zijn blijkt in het splijten van het altaar, zoals de profeet had gezegd.

Deze geschiedenis wordt niet voor niets in de bijbel verteld. Zoals Paulus het later zegt: "*Het is ons tot een waarschuwing opgeschreven.*" (1 Kor. 10, 11) Laten wij ons ook waarschuwen?

Want eigenwillige godsdienst is echt niet iets dat alleen onder het oude Israël voorkwam. Het is iets van alle tijden. Ook christenen zijn van nature zondige mensen. En als God ons in het eerste gebod totaal en radicaal opeist...

Dan proberen we daar gemakkelijk iets van af te doen. Het kost ons teveel. We willen zelf uitmaken wat we aan God geven. *Beeldendienst* is het. Om onszelf te rechtvaardigen gaan we snijden in het '*beeld*' dat God van zichzelf geeft.

Feitelijk is het een kwestie van God voor je eigen karretje spannen. [<klik 3-2>](#) Zodat jij kunt doen wat je wilt doen. En God moet daar blij mee zijn... Heel tevreden dat jij Hem wilt eren... Maar je doet het wel op jouw manier. En dat is niet de Zijne.

Wel lijkt het heel vroom. Tal van mensen raken ervan onder de indruk. Heel vaak is er ook nog wel een bijbeltekst op te plakken. Denk maar aan de al zo lang spelende discussie over '*gebedsgenezing*'. Telkens weer steekt die de kop op.

Dat gaat zo: Omdat Christus voor zijn Hemelvaart zijn apostelen de opdracht geeft om zieken te genezen, als teken bij het evangelie van verlossing, moeten ook wij dat nog doen. Mensen dichten zichzelf vervolgens de bediening van genezing toe. Ze beweren, dat Jezus niet wil dat je ziek bent. Alsof de hemel op aarde nu al realiteit moet en kan zijn...

Ze organiseren genezingsdiensten. Waarbij massapsychologisch reageren niet valt uit te sluiten. Je kunt je afvragen om wie het daar echt gaat. Om de gebedsgenezer? Om de zieken? Of om God? Hetzelfde vraag je je af bij de televisie-dominees in Amerika met hun megakerken. En hun welvaartsevangelie. Voor wie doen ze het allemaal?

Het lijkt vroom, maar is het dat ook? Is het niet gewoon '*eigenwillige godsdienst*'? Ze dienen een beeld van God, dat ze zelf gemaakt hebben. Een God die hen op hun wenken moet bedienen. Immers God is goed!

Toen ik deze preek schreef kreeg ik bij mijn dagelijkse bijbellezing een tekst uit Romeinen 11 onder ogen. "*Houd daarom voor ogen, dat God niet alleen goed is, maar ook streng...*" [<klik 3-3>](#) Een tekst uit een hoofdstuk waarin het gaat over Gods oordeel over ontrouw!

Soms denk ik dat we van God wel een heel lieve God hebben gemaakt. Hij vindt alles maar goed. Ook als wij dwars tegen zijn geboden en voorschriften ingaan. We laten God maar praten, we doen onze eigen zin, want Hij vergeeft het wel...

Hoe kan dat toch? Komt dat misschien doordat wij niet meer echt naar God luisteren? God heeft zich in zijn Woord - de Bijbel - bekend gemaakt. Hij heeft daarin ook aangegeven hoe Hij wil dat wij Hem vereren.

Maar kennen we de bijbel nog wel? Lezen we het oude testament nog? Even afgezien van de Psalmen. Is onze bijbel een soort Gideonbijbel geworden? Met alleen de Psalmen en het Nieuwe Testament?

Als je het Oude Testament leest, en zeker de profeten, dan hoor je telkens weer, dat God de ontrouw van zijn volk niet ongestraft laat. Terwijl Hij toch ook vasthoudt aan zijn eeuwenoude beloften.

Het leidt tot de ondergang van zijn volk in ballingschap. Maar - en dat is Gods trouw aan zijn verbond - een rest van het volk keert terug. God maakt een nieuw begin. Want Hij kan zijn volk niet vergeten.

Israëls geschiedenis laat duidelijk zien hoe God de zonde van ouders laat heersen over kinderen, klein- en achterkleinkinderen, ja zelfs achter-achterkleinkinderen... Waarbij de kinderen nog een stap verder gaan dan hun ouders...

Daarom is het belangrijk dat wij met onze kinderen weer de bijbel gaan lezen. Zodat wij God leren kennen zoals Hij is. Heel duidelijk zegt Hij dat in het bijbelboek Exodus. In hoofdstuk 34 vers 5 e.v.:

"De HEER daalde neer in een wolk, Hij kwam naast Mozes staan en riep de naam (van de) HEER uit. (...) 'De HEER! De HEER! Een God die liefdevol is en genadig, geduldig, trouw en waarachtig, die duizenden geslachten zijn liefde bewijst, die schuld, misdaad en zonde vergeeft, maar niet alles ongestraft laat en voor de schuld van de ouders de kinderen en kleinkinderen laat boeten, en ook het derde geslacht en het vierde.'"

b) woord [<klik 4>](#)

Het tweede waaraan we daarom aandacht geven is, dat wij God moeten dienen, zoals Hij zegt te zijn. Wat in de catechismus wordt weergegeven met: *"Op geen andere wijze, dan Hij in zijn Woord bevolen heeft."* [<klik 4-1>](#)

Geen wonder dat daarna ook *"het onderwijs door de levende verkondiging van zijn Woord"* genoemd wordt. Geen beelden als 'boeken der leken', maar prediking van Gods Woord. De bijbel moet open.

Dat doen we thuis. Alleen en samen. Dat doen we in de kerk, op de bijeenkomsten van geloof.nu, op de bijbelstudieverenigingen/clubs, en natuurlijk in de erediensten. Samen luisteren naar het Woord van God. Eerbiedig luisteren. Vol ontzag.

Het eerste dat wij dan van God leren is, dat Hij een liefdevol God is. Ja, dat Hijzelf liefde is. [<klik 4-2>](#) Maar voordat u nu opgelucht ademhaalt... Dus toch een 'lieve' God... In de bijbel leert God ons ook wat liefde is. Echte liefde.

Dus niet wat bij mensen vaak voor liefde doorgaat of voor liefde wordt versleten. Je staat versteld als je hoort wat tegenwoordig allemaal als liefde wordt gezien. Uit liefde worden zelfs moorden gepleegd. Op ongeboren kinderen en op zieke en oude mensen.

En wat te denken van de "*barmhartigheid*" van (demissionair) minister Schippers, die de weg wil openen voor hulp bij de beëindiging van het leven van mensen die '*klaar*' zijn met het leven. Een '*voltooid*' leven... Ze noemt het zelfs beschaving... Maar waar is dan de eerbied voor het door God gegeven leven?

Dat is geen liefde. Dat is niet anders dan '*eigenwilligheid*'. De mens als autonoom wezen. Zichzelf tot wet. Die zijn eigen bedachte wetten het liefst ook nog aan zijn medemensen wil opdringen. Het komt allemaal voor '*uit het eigen hart*'...

Nog een wrang voorbeeld. De reclame van Second Love. "*Ben jij gelukkig getrouwd? Ik ook..*" Dit heeft werkelijk niets meer met liefde te maken. Dit is niet anders dan ontrouw en overspel. Maar het moet liefde heten...

Maar wat is dan echte liefde? [<klik 4-3>](#) Echte liefde is vooral trouw. De hele bijbel is er vol van. God die liefde is is trouw. Paulus schrijft verrassend in zijn 2^e brief aan zijn leerling Timoteüs: "*als wij hem ontrouw zijn, blijft hij ons trouw, want zichzelf verloochenen kan hij niet.*" (2,13)

Verrassend. Want je zou denken dat op onze ontrouw Jezus' ontrouw zou volgen. Zoals in het daaraan voorafgaande vers: "*als wij hem verloochenen zal hij ook ons verloochenen*". Maar nee... Hij blijft ons trouw.

Ware liefde geeft niet op. Zij blijft zichzelf geven voor het geluk van de ander. Zoals God zichzelf in Jezus Christus geeft voor ons geluk, ons heil, onze redding, ons leven. Daar blijft Hij op uit. Elke dag. Tot in eeuwigheid!

Maar.. ware liefde kan het dan ook niet hebben als de geliefde zich aan een ander geeft. We kennen daarvoor het woord "*jaloers*", [<klik 4-4>](#) of meer bijbels "*naijverig*". God ijvert voor zijn liefde voor ons.

Volgens het tweede gebod is dat: "*Hij laat de kinderen tot in het derde en vierde geslacht boeten voor het haten van God door de ouders, maar ook bewijst Hij zijn liefde aan wie Hem liefhebben en doen wat Hij gebiedt tot in het duizendste geslacht.*"

Het is, gemeente, liefde als de HEER zijn volk straft om hun ontrouw. Hij wil hen daarmee tot inkeer brengen. Tot terugkeer naar Hem. Zodat Hij zijn liefde weer aan hen kwijt kan. Want Hij vergeet zijn eerste liefde nooit.

Bij God leidt scheiding niet tot een nieuw huwelijk. Maar tot een zoeken van herstel. Zodat Hij het weer tegen je kan zeggen: "*Ik houd zoveel van je, dat Ik alles, tot zelfs mijn eigen Zoon, voor jou overheb.*" (vgl. Jes. 43, 4)

Wat dit betekent voor ons dienen van God? Dat wij Hem in heel ons leven van harte liefhebben. Heel ons leven geven wij aan Hem. Bij alles vragen wij: hoe wil God het? Geen plaats voor *eigenwilligheid*.

Daarom luisteren we telkens weer naar Gods geboden. Daarom lezen we voortdu-
rend in de bijbel. Daarom komen we trouw naar de kerk. Ja, ook dat laatste. Ik kan er niet
onderuit daarvoor de aandacht te vragen.

We zien het de laatste jaren gebeuren. Steeds meer kerkmensen vinden één dienst
per zondag wel genoeg. Terwijl God graag al zijn tijd met hen wil doorbrengen. Door de
weeks. Maar zeker ook op zondag. [<klik 4-5>](#) Op zijn dag. De dag die Hij ons vrij geeft van
dagelijks werk. Alle tijd voor Hem.

Ik noem het eigenwillige godsdienst, beeldendienst. Natuurlijk gaan we naar de kerk.
We willen God eren. Maar alleen als het ons uitkomt. God begrijpt dat vast wel... Het is niet
Gods wil voor ons leven, maar wat ons eigen hart wil...

U kent vast wel de vijf talen van de liefde van *Gary Chapman*. Eén daarvan is "*tijd
met elkaar doorbrengen*". Quality-time [<klik 4-6>](#) noemen we dat tegenwoordig. Dat is wat
God heel graag wil. Hij neemt het niet als we alleen nog tijd voor Hem hebben als het ons
uitkomt. Dat getuigt niet van hartelijk gemeente liefde.

Wat we in menselijke liefdesrelaties steeds meer zien, dat na een eerste verliefdheid,
de liefde snel bekoelt en tot ontrouw leidt. Dat zien we ook gebeuren in de relatie van men-
sen met God. Opnieuw gebeuren. Het gebeurde 2000 jaar geleden ook al in de gemeente te
Efeze.

In de brief aan de gemeente te Efeze, die Christus zelf aan Johannes dicteert - Open-
baring 2 - lezen we over de kwaal en de genezing: "*Dit heb ik tegen u, u hebt de liefde van
weleer opgegeven. Bedenk van welke hoogte u gevallen bent. Breek met het leven dat u nu
leidt en doe weer als vroeger.*"

Hij eindigt met deze oproep: "*Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tegen de
gemeenten - dus ook tegen u - zegt.*"

Amen.